

καί συλλημμένη πικρίαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας τὴν ὑπάρξιν αἰσθάνεται μόνον, ὅτι ἐπιβαρύνει ὁ ζυγὸς, ἀπορροπῶνται σκληρῶς αἱ ἀξιώσεις αὐτοῦ καὶ εὐχί.

Τ. Ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ δὲν ἀντιποιεῖται οὐδὲν ἄλλο, νὰ κρίνῃ αὐτὴ περὶ τοῦ τέλους, τῆς πολιτείας, ἀλλὰ παρεχωρεῖ ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ τὴν διδασκαλὴν ἱστορικῶν προσδιορισμῶν αὐτοῦ. Δὲν ἄγνοεῖ δὲ οὔτε τὴν ἀπο τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἐξερτημένην αὐτῆς θέσιν, οὔτε τὸν ὅρισμὸν καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς, τοῦτέστιν, ὅτι ἐκλήθη μορφώσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἐντελέστερα, καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὸν πολιτικὸν βίον κατὰ τὰ ἀξιώματα τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς ἱστορίας, τὰ ὁποῖα αὐτὴ δὲν τολμᾷ νὰ παρεξηγήσῃ καὶ διαστρέψῃ, πολὺ δ' ὀλιγώτερον νὰ νοθεύσῃ· αὐτὴ δὲ καταφρονεῖ τὰ ἀποφθέγματα τοῦ ὀρθοῦ λόγου, κατὰ καὶ ὁδεμίαν χάσιμον ἀξίωσιν τῆς ἱστορίας, καὶ σπεύδει πάντοτε νὰ διαλλάξῃ τὴν προκειμένην ἐναντίωσιν μεταξὺ τοῦ κατ' ὀρθὸν λόγου καὶ τοῦ κατ' ἱστορικὴν ἀναγκαιότητος, καὶ νὰ μετατρέψῃ αὐτὴν εἰς ἀρμονίαν· ὅπως δὲν λητμονεῖ ἐνταῦθα ποτέ, ὅτι ἡ πρώτη καὶ κυρίως ψήφος κηρύσσει εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, καὶ τὸ ἱστορικὸν πρέπει νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὸ κατὰ λόγον μόνον ὡς βάσις, στερέωσις καὶ αὐξήσις ἢ πρόοδος, ὅθεν δὲν δύναται ποτέ αὐτὴ, εἰς τὴν ἐκλογὴν ἢ χρῆσιν τῶν διὰ μέσου, νὰ καταντήσῃ εἰς ἀντίφασιν ἢ ἐναντιότητά. Εἶναι δὲ μᾶλλον πεπεισμένη, ὅτι τὸ κατὰ λόγον λογικῶς μόνον τελεσιουργεῖται, καὶ διὰ τοῦτο ἤθελε παύσει νὰ εἶναι τοιοῦτον, εἰάν ἐμελλε παραλόγως πῶς νὰ ἐκτελεσθῇ. Εἰς ἐναντίωσιν δὲ ἡ ψευδοπολιτικὴ σπουδάζει νὰ ὑψωθῇ ἀνωτέρω τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς ἱστορίας, νὰ ἐξευτελίσῃ δὲ ἀμφότερας εἰς ὑπερρετρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἰδιαιτέρων τελῶν αὐτῆς, διὰ ταῦτα ἀποδέχεται μὲν τὰς δόξας τῶν δύο, θεωρεῖ δὲ αὐτάς ἰσχυρούτας μόνον κατ' ὅσον εἶναι λυσιτελεῖς καὶ χρήσιμοι εἰς ἐκεῖνα τὰ τέλη. Ὁ μὲν λόγος λοιπὸν κατ' αὐτὴν πρέπει νὰ εἶναι πρόχειρός εἰς δικαίωσιν, ἔπαινον καὶ διάδοσιν τῶν ἀντιστρόφων κυβερνητικῶν ἀξιωματίων, ἡ δὲ ἱστορία ἐτοίμη διὰ παραδειγμάτων νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐν τῷ βῶ αὐτῶν ὑπάρξεως. Ἐπειδὴ ὅμως μήτε ὁ λόγος, μήτε ἡ ἱστορία εἶναι ἐπιτήδεια πρὸς τὸ τέλος τοῦτο, λαμβάνει ἡ ψευδοπολιτικὴ ἀπ' ἐκείνου μὲν τὴν ἀλογίαν ὑπομίσθιον, ἀντὶ ταύτης δὲ τὸ ψεῦδος ἀπαικλεῖ τὸν μωρὸν, σκοτεινὸν καὶ μυστηριώδη φλῆναρον, καὶ τὴν κομπορρημοσύνην ἐκείνης, φιλοσοφίαν, τὰς δὲ διεφθαρμένας, πεπλασμένας καὶ με ψευδοπολιτικὴν λεπτοφυγίαν συνχυρολογηθείσας διηγήσεις τουτοῦ, ἱστορικὴν τὴν δὲ ἀληθῆ φιλοσοφίαν, ἥτις ἀντλεῖ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς ἐκ τοῦ λόγου ἀμέτῳ, διαβάλλει καὶ καταδιώκει, ὡς ἰακωβινισμὸν καὶ δημογεργσίαν τὴν δὲ ἀληθῆ ἱστορίαν, ὡς μερολήπτειδαν καὶ ἀναιδῆ ψεύστριαν, ἐπίσης ἐπικινδύνον εἰς τὸν θρόνον καὶ τὴν ἐκκλησίαν.

[Τὰ λοιπὰ εἰς τὸ ἐρχόμενον φῦλλον.]

Ποικίλα.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους καταλογισμοὺς ἡ πληθὺς τῶν κατοίκων τῆς Εὐρώπης ἀριθμεῖται οὕτως.

Αὐστρία	32,500,000
Γαλλία	32,500,000
Πρωσία	13,000,000

Ἀγγλία	22,500,000
Ρωσία καὶ Πολωνία	49,000,000
Τῶν ὁμοσπονδῶν Γερμανικῶν πολιτειῶν	14,000,000
Σουηδία	4,000,000
Δανία	2,000,000
Βελγίον	4,000,000
Ὀλλανδία	3,000,000
Πορτογαλλία	3,500,000
Ἰσπανία	11,500,000
Σαρδηνία	4,000,000
Δουκάτου Ηέουμας	400,000
Δουκάτου Μεδένης, Μάσσα καὶ Κάρφρα	400,000
Λούρα	150,000
Πολιτείας ἁγίου Μαρίνου	7,000
Παπικῆς πολιτείας	2,500,000
Ἑβρουσία	1,300,000
Βασιλείου τῆς Νεαπόλεως	7,500,000
Ελβετία	2,000,000
Ἰονίων Νήσων	200,000
Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος	9,000,000
Τὸ ὅλον ψυχαί	218,957,000

— Ἡ ἐνοπλὸς τακτικὴ δύναμις τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἑπικρατειῶν μετρεῖται κατὰ μέσον ὅρον ὡς ἐν πρὸς ἑκάτον, ὡς πρὸς τοὺς κατοίκους γενικῶς, δύναται δὲ νὰ διπλασιασθῇ εἰς ἑκατὸν ἀνάγκην. Παραδεχόμενοι λοιπὸν 210 ἑκατομμύρια κατοίκων εἰς τὴν Εὐρώπην ὅλην, συμπεριλαμβανόμενοι ὅτι τὰ στρατεύματα τῆς συνίστανται εἰς δύο πάντοτε, καὶ ἐν κείνῳ ἀνάγκης ἀναδύνουν εἰς τέσσαρα ἑκατομμύρια πολεμιστῶν.

(Ἐνετὸς Παρατηρητής.)

Περὶ τοῦ παμβακίου τῶν ἐν τῇ Ἀμερικῇ ὁμοσπονδῶν Πολιτειῶν.

Κατὰ τὸ 1790 ἦτον ἄπορον εἶναι, ἂν ἐξέλκον παμβακίον αἱ ὁμοσπονδοὶ Πολιτεῖαι. Πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης τὰ κατὰ τὰς δυτικὰς Ἰνδίας Ὀλλανδικὰ καταστήματα ἐπρομήθευον εἰς τὰ ἐργαστήρια τῆς Ἀμερικῆς τὸ εἶδος τοῦτο.

Κατὰ τὸ 1791 ἐξεκομίσθη τὸ πρῶτον Ἀμερικανὸν παμβακίον 19,200 λίτρων (61 σάκκοι). Το 1809 ἡ ποσότης ἀνέβη εἰς 93,361,462 λίτρας (301,106 σάκκοι), ἐκτὸς δὲ τούτου ἔμειναν καὶ πρὸς ἀνάλωσιν τῶν ἐγγωρίων ἐργαστηρίων 16,000,000 λίτρα (51,611 σάκκοι). Ὁ ἐστὶ τὸ προϊόν τοῦ ἔτους ἐκείνου 109,261,462 λίτρα (352,777 σάκκοι).

Ἀπὸ δὲ τοῦ 1824 τὸ προϊόν τοῦτο ἔλαβε τὴν ἐπομένην αὐξήσιν.

1825	560,000 σάκκοι.
1826	710,000
1827	937,000
1828	712,000
1829	857,744
1830	976,845
1831	1,038,847

(Μονήτωρ.)

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ενσὺν Φοίνικας 36.

Ἐξαρνηταῖα 18

Τελωνιαῖα 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ ταῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙῳ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 4 ΜΑΪΟΥ 1832.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 10. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦσα, ὅτι διὰ τὴν προσέγγισιν τῆς ὥρας τοῦ θέρους τῶν πρώτων δημοπρατικῶν καυπῶν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιταχυνθῇ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἡ ἐνοικίασις τῶν προσόδων ἐπιθυμοῦσα νὰ συμβάσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην, καὶ τῆς μεγάλης χρείας τοῦ Ταμείου μετὰ τὸ συμφέρον τῶν κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ θέλωσι νὰ ἐνικαίσωσι διὰ λογαριασμὸν τῶν τῆς προσόδου, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι τὸν ἀπαιτούμενον κισὸν διὰ νὰ πέμψωσιν Ἐπιτροπὰς τῶν ἐνταῦθα ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Αρ. 7 προεκδοθέν ψήφισμα, καὶ τὴν ὑπ' Αρ. 365 ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματέως.

Λαβοῦσα καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας

Διατάττει,

Α. Αἱ πρόσδοι ὅλων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους θέλουν ἐκτεθῇ εἰς τελειωτικὴν δημοπρασίαν καὶ ἐνοικισθῇ διὰ τὸ πρὸν ἔτος εἰς τὴν νήσον Σύρον.

Β. Μία τετραμελὴς Ἐπιτροπὴ, συγκειμένη παρὰ τοῦ Ἐκτάκτου Διοικητοῦ Σύρου καὶ Μυκόνου, καὶ τῶν Κυρίων Χρ. Βλάση Συμβούλου τῆς Οἰκονομίας, Θ. Ξένου καὶ Γ. Μελά, διορίζεται ἐπὶ τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης.

Γ. Ἡ ἐνοικίασις θέλει γενῇ εἴτε διὰ δημοπρασίας εἰς τοὺς προσφέροντας τὴν ἀνωτέραν τιμὴν, εἴτε διὰ παραχωρήσεως εἰς τὰς κοινότητας, ἀλλὰ μετὰ συμφωνίας ὠφελιμοῦ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, καὶ μὴ ἀπολειπομένης ἀπὸ τὴν ποσότητα τῆς περυσινῆς ἐνοικιάσεως.

Δ. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐνοικιάσεων Ἐπιτροπὴ θέλει δώσῃ τὰ ἐνοικιαστήρια ὑπογεγραμμένα ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἐσφραγισμένα μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἐκτάκτου Διοικητοῦ Σύρου καὶ Μυκόνου.

Ε. Οἱ ἐνοικιάζοντες ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν ἀμέσως εἰς μετρητὰ τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης ποσότητος τοῦ ἐνοικίου, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ θέλουν πληρῶσαι εἰς δύο δόσεις, τὴν μὲν τὴν α' τοῦ Ἰουλίου, τὴν δὲ τὴν α' Ὀκτωβρίου μηνὸς, διδόντες ἀξιώσεων ἐγγυητὴν.

ΣΤ. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, διδούσα τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐνοικιάσεως Ἐπιτροπὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΠΟΥΓΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Αρ. 109. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 13 τοῦ τρέχοντος ἀναφορὰν τῆς Κυρίας Μάρθας Ἀθανασούλενας Κουμουνδουράκενας, καὶ τὴν τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας τῆς Μελαχρινῆς Ἀνδρεῶς Κουμουνδουράκενας, καὶ σπεύδουσα νὰ ἐκπληρώσῃ ἱερὸν καὶ φιλόπρωτον χρέος διὰ τὴν ἀνατροπὴν ὀρφανῶν, πρὸς τὰ ὁποῖα αἱ πατριωτικαὶ πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίαι καθιστῶσι δικαιοματικὴν τὴν προστασίαν τῆς ἐξουσίας.

Διατάττει.

Α. Ὁ Διοικητὴς Καλαμάτας θέλει δίδει κατὰ μῆνα εἰς τὴν Μάρθαν Ἀθανασούλεναν Κουμουνδουράκεναν διὰ τροφὴν τοῦ παιδὸς τῆς Δημητρίου Κουμουνδουράκη, ἐν ὅσῳ σπουδάζει εἰς τὸ σχολεῖον Νησίου, Φοίνικας εἴκοσι.

Θέλει δίδει κατὰ μῆνα εἰς τὴν χήραν Μελαχρινὴν Ἀνδρεοῦ Κουμουνδουράκεναν διὰ τοὺς δύο παῖδας τῆς, Ἀλέξανδρον καὶ Δημήτριον Κουμουνδουράκη, ἐν ὅσῳ σπουδάζουσιν εἰς τὸ αὐτὸ σχολεῖον, ἀνὰ Φοῖν. εἴκοσι, ὅλους τεσσαράκοντα.

Β. Νὰ δοθῶσι δὲ ἐξ ὅδῃ τῆς εἰς Σπάρτην ἐπιστροφῆς ἀμφοτέρων ἀνὰ τριῶντα δύο Φοῖν. ὅλοι Φοῖν. ἐξήκοντα τεσσαρες.

Γ. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΠΟΥΓΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 110. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α. Ὁ Κύριος Ν. Χειλόπουλος διορίζεται Ὑγειονόμος Π. Πατρῶν.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΠΟΥΓΑΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ὅτι αἱ ἀντιθέσεις εἰς τὰς νόμους συμδυνάμει λογίζονται ὡς μη ὑπάρχουσαι. Ὅθεν ὁ Κ. Μάρκος Καλλογερᾶς δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τόκον πρὸς 12 τοῖς 0|0, ἀλλὰ συμπεφώνηται οὕτω πῶς, ὡς ἀντιθέτοντα εἶναι ἐν χρήσει νόμον τὸν προσδιορίζοντα μόνον 10 τοῖς 0|0.

Ἐν ταῦτα τὸ Πρωτόκλητον τῆτο Δικαστήριον ἔχει π' ὅψιν καὶ τὴν ὑπὸ τὰς 20 Μαρτίου 1832 γνωσθῆσιν τῶν ἐπὶ τῆς δίκης συμβάσεων.

Ἀποφασίζε κατ' ἐρήμην.

Ἡ ὑπὸ τὰς 26 Ἰανουαρίου 1831 ἀγωγή τῆ Γ. Μαρίας Καλλογερᾶς ἀποδέχεται διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσκληθῆς ἡνέμενσα τὴν κληρονομίαν τῆς Χρεώσεως πρὸς Ι. Ὁρφανοπέλε Κ. Μαρβλῶ Βλασοπέλε, ἵνα ἐξαργυρώσῃ τὴν διὰ Γροσία Τερικὰ ἐξακόσια ἑξομύκοντα πέτε Δριθ. 675 χρεωτικὴν ὁμολογίαν τῆ διαληφθέντος Ι. Ὁρφανοπέλε πρὸς τὸν Κ. Μάρκον Καλλογερᾶν ὁμῶς μενομήμενος τόκους ἀνὰ 10 τοῖς 0|0 ἀπὸ τὰς 23 Ἀπριλ. 1819 μέχρι τῶν 23 Ἀπριλ. 1829, μὴ συγχωρημένους περισσοτέρους τόκους.

Β'. Ἀποποιεμένης δὲ τῆς Κ. Μαρβλῶς Βλασοπέλε, ὡς ἔρηται, τὸ Δικαστήριον θέλει ἐκθέσει εἰς δημοπρασίαν τὴν ὑπὸ τὴν νομὴν τῆς ἰδίας ἀπαταν περισσίσαν τῆς ἀποθανόντος Χρεώσεως Ι. Ὁρφανοπέλε, καὶ ἐκ τῆς προκλυφάσης ἐξ αὐτῆς χρεωτικῆς τιμῆς ἵνα πληρωθῇ πρότερον τὸ δάνειον τῆς αὐτῆς Κ. Μαρβλῶς Βλασοπέλε, συνισάμενον εἰς Γρ. 3,258 συμδυνάμει μὲ τὴν ὑπ' Αριθ. 40 ἀπόφασιν τῆς Δικαστηρίου τέττα τῆς 4 Ἰουλίου 1831, καὶ μετὰ ταῦτα τὸ δάνειον τῶν Γροσίων 675 μὲ τὰς τόκους, ὡς ἐξῆρθε, τῷ Κ. Μάρκῳ Καλλογερᾶ, διαφυλαττομένους πάντοτε τῆ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως κατὰ τὴν προεκδοθεῖσαν ὑπ' Αριθ. 40 ἀπόφασιν τῆς Πρωτοκλήτου τέττα εἰς τὴν ἐξονομαδίαν Κ. Μαρβλῶ Βλασοπέλε ὡς πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τῆς δημοπρασίας τῶν ἐξημένων ἀκινήτων διὰ τὴν ἑτέραν ὑπὸ τὰς 14 Μαΐου 1820 χρεωτικὴν τῆς προμνηθέντος Χρεώσεως ποτὲ Ι. Ὁρφανοπέλε.

Γ'. Ἡ ἀξία τῆς παρέσης ἀποφάσεως, συνισαμένη εἰς Φοίνικας 14: 10, θεμελιωμένης τῆς αἰτήσεως εἰς Φοίνικας 540, ἵνα εἰς βάρους τῆς ἐκποιήσεως περισσίας, ἐπὶ τῆς παρόντος νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆ Κ. Μάρκου Καλλογερᾶ, ὅστις θέλει ἀπζημιωθῇ καὶ ταῦτα μὲ τ' ἄλλα τῆς δανείας, ὡσαύτως καὶ τὰ τῶν ἀντίγραφῶν καὶ κοινοποιήσεως εἰς Φοίνικας 4.

Δ'. Ἡ παρέσα ἀπόφασις εἶναι ἐκκλητὴ κατὰ τὸ 230 Ἀρθ. τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας.

Ε'. Ἡ παρέσα νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ φύλλον τῆς Γεν. Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ δοθῇ εἰς τὴν Μαρβλῶ Βλασοπέλε πρὸς ὁδηγίαν τῆς, καὶ πρὸς τὸν Κ. Μάρκον Καλλογερᾶν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἐνάτην Μαρτίου τῆς Χιλιοστῆ ὀκτακοσιοστῆ τριακοστῆ δευτέρου ἔτους, ἐν Μυκῶνι.

Ὁ Π. Πρῶτος ΒΕΛΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Α. Βόβος.

Αρ. 575 ἙΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ κατὰ τὸν Κάτω Ναχαγιέ

Πρωτόκλητον.

Ὁ Σπύρος Λάμπρος Κατσέρης Θεσσαλὸς παρεπιδιμῶν εἰς Κρανίδιον ἐνεκαλέσθη ἐνάπιον τῆς Δικαστηρίου τέττα ἐπισήμως παρὰ τῆς Τοποτηρητῆς κατὰ τὸν Ναχαγιέ, καὶ ἰδιωτικῶς παρὰ τῆς Παρασκευᾶς Γακοπέλες Τριπολίτης, ὅτι τοιχορύξας μέρος τῆς τοίχης, εἰσῆλθεν ἐκ τῆς θυρίδος εἰς τὸ ἐργασάσιον αὐτῆς περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 11 Νοεμβρίου τῆς παύσαντος ἔτους, καὶ ἔκλεψε ποσότητα τινὰ χρημάτων.

Ὁ ἐγκαλούμενος ἔτος ὡν ὑπὸ δίκην, καὶ διατηρούμενος εἰς φυλακὴν, ἐδραπέτευσε κατὰ τὴν ὑπ' Αρ. 1,388 ἀναφορὰν τῆς Τοποτηρητῆς τῆς ἐπαρχίας κατὰ τὸν Ναχαγιέ.

Κατ' αἴτησιν τῆς ἐξετάσεως τὸ δικαστήριον ἐνετείλατο τὴν ἐμφάνισιν τῆς δραπέτης διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 538 Β' Ἐντάλματός τε· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔτος δὲν ἐνεφανίσθη, παρελθούσης τῆς δι' αὐτῆς δοθείσης προθεσμίας, ἐντέλλεται καὶ τῆτον τῷ διαληφθέντι δραπέτῃ κατὰ τὴν αἰτιολογημένην αἴτησιν τῆς ἐξετάσεως, νὰ παρεστειθῇ ἐνώπιόν τε ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ πρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἄλλως, γνωστοποιεῖται, ὅτι δυνάμει τῆς ἀρθ. 309 τῆς ἐγκληματικῆς Διαδικασίας θέλει μεσεγγυηθῇ ὅλη ἡ περιουσία τε.

Ἀπασαί αἱ Ἀρχαὶ τῆς κατὰ τὴν παρελθούσῃ γὰ πρὸς τὸν, ἵνα συλλάβωσιν αὐτὸν, εἰάν κατὰ περίστασιν εἰς τὰ τμήματά των εὑρεθῇ.

Τὸ Ἐντάλμα τῆτο θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, ἀντίγραφα δὲ αὐτῆς θέλει κολληθῶσι δι' Ἀστυνομικῶν ὑπηρετῶν εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τῆς δραπέτης, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας τε καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν.

Χαρακτηριστικὰ τῆς Σπύρος Λάμπρος Κατσέρης. Ἡλικία ἐτῶν 12, ἀνάστημα μικρὸν, πρόσσωπον εὐρύχ-

σύμπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος οὐκοῦν καὶ ὁμοίως ἰσχυρεῖται αὐτὴ ὅχι μόνον νὰ ὑποστηρίξη μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ προσέτι νὰ δυσφημήσῃ καὶ τὴν ἀληθῆ πολιτικὴν· μάλιστα δὲ καὶ εἰς τοὺς ἡμεῖς χρόνους, ἐνῶ ἔχουμεν ζωὴν πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ φανερὰ ἀποτελέσματα τῆς ψευδοπολιτικῆς, σκευωρεῖ καὶ ἐκκαλοῦται τὸ φθαρτικὸν αὐτῆς ἐπιτήδευμα· ἐξ ἐναντίας δὲ ἡ ἀληθὴς μόλις λαμβάνει χώραν ἐν τῇ θεωρίᾳ, καὶ τοῦτο κατὰ ἄρην. Ὅθεν εἶναι ἐπὶ ἀνάγκης νὰ ἀποδόσωμεν εἰς τὴν ἀληθῆ πολιτικὴν τὴν εἰς αὐτὴν πρέπουσαν ἀξίαν καὶ ἐνέργειαν. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν τὸ τέλος ἃς συνεισφέρει ὁπωσδήποτε ἡ ἐπομένη πραγματεία.

Ὁ δὲ λόγος ὑπηρετούμενος παρὰ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς φωνῆς εἰς τὴν ἐπεραιώσιν ἢ ἐπιτεύξιν τῶν τελῶν τῆς πολιτικῆς, περὶ τὰ ὁποῖα ἐνσχολεῖται, εἶναι οὐσιωδὴς ἢ ἀληθῆς πολιτικὴ. Ἡ δὲ δολιότης, ὑπρέτρια τῶν παθῶν πρὸς μεγαλητέραν κέρπωσιν καὶ νομίην τῆς πολιτικῆς χάριν εὐχρηστικῆς τῶν κερκούντων, εἶναι κυρίως ἡ ψευδὴς πολιτικὴ. Ἐκ ταύτης τῆς οὐσιωδούς διαφραγᾶ, αὐτῶν πηγάζει καὶ ἡ διαφορὰ τῶν ἀξιοματῶν.

Α. Ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ θεωρεῖ τὴν πολιτείαν ὡς ὅλον, καὶ μάλιστα ὡς τὸ ἐσχάτον πρὸς ὃν ὅρον τῆς ἰδίας ἐνεργείας· ἄρχον καὶ ἀρχόμενον θεωρεῖ αὐτὴ ὡς συμπληρωτικὰ μέρη τοῦ αὐτοῦ ὅλου, τὰ ὁποῖα, καθ' ὅ τοιαῦτα, δὲν ἔχουν νὰ ἐπιδιώξωσιν ἀτομικὰ τέλη οὐδὲ μὴς, ἀλλὰ κοινὰ καὶ κοινῶς διὰ ταῦτα ὡς πρὸς τὴν πολιτείαν δὲν γνωρίζει αὐτὴ ἰδιαιτέραν συμφέροντα τοῦ λαοῦ, καὶ ἰδικιτέραν τῆς Κυβερνήσεως· καὶ ἐν ἄλλῳ, ὡς προηγουμένης ἰδικὴ δικαίαν εἰς ἑκάστην, θεωρεῖ ἑαυτὴν ὡς ἀντιθετὰ τρις ἄλληλα, καὶ δημιουργοὶ διὰ τοῦτου ἰδικὰ συμφέροντα, γίνεται ὁμοίως τοῦτο εἰς τὸ φαινόμενον μόνον διότι ταῦτα τὰ κατὰ τὸ φαινόμενον πάντῃ διαφραγὰ συμφέροντα εἶναι κατὰ ἀληθείαν τὰ ὅργανα καὶ οἱ μοχλοὶ πρὸς ἀκέραιον ἐπιτεύξιν τῶν κοινῶν εἰς ἀμείωτον σκοπὸν, καὶ δεικνύουν ἀπλῶς τὴν ἐκτασιν τῆς ἐνεργείας ἢ σφίξεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀνταρτικὰ ἰσχυρὰ καὶ νὰ διαμένωσι καὶ νὰ κινῶνται ἀμείωτα, ἐν μέλλῃ νὰ ἐπιδιώκῃ τὸ ὅλον· διότι καθὼς τί δυνάμεις τοῦ νοῦ εἶναι διαφραγὰ τῶν τοῦ σώματος, καὶ ἐνεργεῖται ἰδιοτρόπως· καὶ εἰς ἰδικὰ σφίξεως, ἔχουσιν ὁμοίως πρὸς ὃν ὅρον τὴν ἐπιτεύξιν τῶν ἀνωτέρων τελῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐνεκα τῶν ὁποίων προέπειν νὰ κινῶνται ὡσαύτως κατὰ τὴν ἀληθῆ πολιτικὴν εἶναι μὲν καὶ τὰ ἰδικιτέρα δικαιὰ καὶ γὰρ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως· ὁ ἄρχων ἄλληλα, ἀλλ' ὁμοίως ὅργανα ἀπλῶς γὰρ τῶν τελῶν τῆς πολιτικῆς, τὰ ὁποῖα δὲ αὐτῆς ταύτης μάλιστα τῆς περιλλήλως ἐνεργείας τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτοχάζονται ἐυκολώτερον. Ἡ δὲ ψευδοπολιτικὴ ἐξ ἐναντίας διαφραγὰ τὸν λαὸν καὶ τὴν Κυβέρνησιν, διακινῶνται ἐκτὸς ὡς ὑπερχύουσιν χάριν τῆς πολιτικῆς μόνης, ὡς ἀποφύεται τὰ ἰδικιτέρα τέλη αὐτῆς ὡς τέλη τῆς πολιτικῆς, καὶ θεωρεῖ τὸν λαὸν ὡς ὅργανον ἀπλῶς πρὸς σκοπὸν. Τὴν Κυβέρνησιν ἄρα (εἰς τὴν ὁποίαν μόνον δίδει ὁ κόσμος κατὰ πάντα, καὶ δὲν ἐπιβάλλει ἄλλο γένος εἰμὴ τὴν ἐαυτῆς συντήρησιν) ἀντιτίθει εἰς τὸν λαὸν ἐλπίσιν, ὅτις κατ' αὐτὴν γὰρ μόνον ἔχει ὡς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ οὐδ' ἄλλως· δικαίαν οὐκ ἔχει ἄρα τὸν δεσμὸν τῆς ἀρχῆς καὶ μόνη δικαιοσύνη, δὲ ἡ συνδεδεμένη τὰ δύο θεμελιώδη στοιχεῖα τῆς πολιτικῆς εἰς σώμα ὁργανικόν, καὶ ὅσῃς οὕτω μετέλλει τῆς πολιτικῆς οὐκ ὁμοίως τὴν δολιότητα, ἥτις σταθερῶς

(*) Εἰς τὸν ἀποφύεται αὐτῆς θεωρεῖται τὸ γνωστὸν ἀπόφθιγμα L'etat c'est moi. Ἐγὼ εἰμὶ ἡ πολιτεία.

ἀναπτυσσομένη, κρημνίζει ἐξ ὁλοκλήρου καὶ διαλύει τὴν πολιτείαν, ἐνῶ θεμελιὰς στερεὰ κατὰ τὴν ἀληθῆ πολιτικὴν εἶναι κυρίως ἡ ὁμόνοια μεταξὺ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Β'. Ἐπειδὴ ὁμοίως ἡ ὁμόνοια κατορθοῦται μόνον διὰ τῆς ἀπαρνήσεως ἐαυτοῦ καὶ διὰ τοῦ ἐξοστρακισμοῦ τῆς ἐγωϊκῆς φιλαυτίας, ἀπαρτῇ ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ, παρὰ μὲν τῆς Κυβερνήσεως, χάριν τοῦ λαοῦ ἀπλῶς νὰ ἐνεργῇ· παρὰ δὲ τοῦ λαοῦ, χάριν πάλιν ἐκείνης νὰ κινῆται· κατ' αὐτὴν ἄρα ἡ μὲν Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ζητῇ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς εἰς τὴν εὐτυχίαν, εὐτοχίαν καὶ ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ, καὶ ἀπλῶς νὰ κυβερνᾷ οὕτως, ὡς νὰ ὑπῆρχε χάριν τοῦ λαοῦ μόνον· ὁ δὲ λαὸς ἃς ἐκτρέφεται διὰ τὸ κράτος καὶ τὴν δυνάμειν τῆς Κυβερνήσεως, ἃς πεισθῇ, ὅτι ἀμφοτέρω συντελοῦσι πρὸς τὴν δόξιν αὐτοῦ, καὶ εἰς ὅσην δημοσίως πράττει, ἃς ἔχη πρὸς ὅσον τὴν μεγίστην ὑψωσιν τῆς δυνάμεως καὶ ὑπολήψεως τῆς Κυβερνήσεως, ὡς νὰ ὑπῆρχε χάριν αὐτῆς μόνον. Ἐπειδὴ λοιπὸν τοιαύτη ἀπαρνήσις δυνάμει νὰ πληγῇ μόνον ἐκ τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ τῆς μετ' αὐτῆς κατ' ἀνάγκην συνδεδεμένης ἀμοιβαίας πεποιθήσεως μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ λαοῦ (ἡ δὲ ὑπαρξὶς τῆς ἀγάπης καὶ πεποιθήσεως θεοκινῶνται πάλιν καὶ κατάνετοι συγχρόνως μόνον διὰ τῆς πραγματικῆς ἐκτασὶς ἀπαρνήσεως), ἐπιτείνεται, κατὰ τὴν ἀληθῆ πολιτικὴν, ἡ μὲν ἀμοιβαία αὐτῆ ἀγάπη καὶ πεποιθήσις συνιστῶσι τὸν δεσμὸν τῆς ὁμοιότητος μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ λαοῦ, ἡ δὲ πραγματικὴ ἀμοιβαία ἐκτασὶς ἀπαρνήσεως θεοκινῶν τὴν ὑπαρξιν τοῦ δεσμοῦ καὶ στερεοῖ αὐτὸν, ὥστε χωρὶς τούτου δὲν δύναται κατ' αὐτὴν νὰ ἐπιδιώσῃ καὶ μὴ πολιτεία. Ἡ δὲ ψευδοπολιτικὴ ἀπαρτῇ μὲν καὶ αὐτὴ παρὰ τοῦ λαοῦ ἀπαρνήσιν ἐκτασὶς, ἀγάπην καὶ πεποιθήσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, φρονεῖ ὁμοίως· περιττόν καὶ ἀνάξιον μάλιστα τὸ νὰ ἀνταμειβῇ αὐτὴν καὶ ἡ Κυβέρνησις μὲν τὰ αὐτὰ ἐπειδὴ αὐτὴ κατ' ἐκείνην καθύσταται ὑψηλὰ, καὶ ἰδύναται, χωρὶς νὰ ἐκπέσῃ τὴν ἐκτασὶς ὑπὸ ληψὶν καὶ μεγαλοπρέπειαν, καὶ χωρὶς νὰ ἐκπέσῃ τῆς δόξης, νὰ συγκαταβῇ εἰς τὸν λαόν, καὶ νὰ προσταλασθῇ εἰς αὐτὸν μὲν ἀγάπην καὶ κλίσιν. Πρὸς δὲ ταῦτα, ὑπάρχει μάλιστα κατὰ τὰ ἀξιοματὰ αὐτῆς καὶ ὁ λαὸς χάριν τῆς Κυβερνήσεως ὅργανον ἄνθρωπον πρὸς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο ὑπόχρεος οὐκ ἔστιν εἰς τὴν ἀπαρνήσιν ἐκτασὶς, εἰς ἀγάπην πρὸς ἐκείνην καὶ πεποιθήσιν, ἀλλ' ἤθελε κερθῇ, ὅτι λυσιτελοῦν αἱ ἀρεταὶ αὐτῆς εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς νὰ τολμᾷ διὰ τοῦτο νὰ ἀνταμειβῇ τὸ ἴσον. Ἡ Κυβέρνησις ἀνταμειβέται ἄρα κατὰ τὰ ἀξιοματὰ τῆς ψευδοπολιτικῆς νὰ προνοῇ περὶ τῆς ἰδικῆς διαφραγῆς, νὰ ἀπιστῇ ἐπιμένει εἰς τὸ φιλικὸν πρόσωπον καὶ τὴν δεικνυμένην ἀγάπην τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ κατάρρῃ ἐπιστῇ τὰς ἐπιτοχὰς καὶ ἀξιώσεις αὐτοῦ· ἐπειδὴ διὰ πᾶσι τούτων πάλιν οὐδὲν καὶ ἀγωνίζεται φανερόν· ὑπερὶ τῆς ἐλευθερίας, καὶ προστάττει νὰ κατορθώσῃ τὴν μετριοφάνειαν, τοῦτέστι νὰ ἀπιστῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἡλικίας τοῦ κράτους. Μάλιστα δὲ πρέπει αὐτῇ νὰ ἐκτρέφῃ χάριν μὲν μεταξὺ ἐαυτῆς καὶ τοῦ λαοῦ, νὰ διατρέχῃ πρὸς ἐκτασὶν λειψότητά, διὰ νὰ ἐμπίσῃ σέβας εἰς τὸν λαόν, καὶ ἀπλῶς νὰ κινῇ πάντα λίθον, διὰ νὰ δαμάσῃ καὶ κατὰ τὴν ὑπερβολὴν αὐτῆς. Κατὰ τὸ σῶμα λαοῦ τούτου εἰσέρχεται ἀνταρτικῶς αὐτῇ τῆς ἀγάπης καὶ πεποιθήσεως· μὲν καὶ ἐπὶ τῇ ἀνταρτικῇ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ· Ἐπειδὴ ὅταν ἡ Κυβέρνησις δεικνύει πρὸς τὸν λαόν δειλὰ καὶ ὑπόβριον, καὶ τῶν αὐτῶν τοῖς ὡς στασιώδῃ ἀγέλην, ἐξ ἀνάγκης ὁ λαὸς κινεῖται εἰς αἰ-

Ότι οὐδείς ἐκ τῶν κληρονόμων τοῦ Π. Ι. Ὁρφανοπούλου καί τοι προσκληθέντων διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 11 καὶ 82 προγγράμματων, καταχωρηθέντων εἰς τὰ πρᾶγματα τῶν ὑπ' Ἀρ. 20 καὶ 48 φύλλων τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, ἐνεφάνισθη.

Ότι τὸ Δικαστήριον καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ 218 ἄρ. τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας ἐπροάδευσε μέχρι τῆς ἀποφάσεως ἐφ' ὅσον οὐ τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ τὸν ὅτι ὁ Κ. Μάρκος Καλογεράς, δανειστὴς ὢν τοῦ ἀποθανόντος Ι. Ὁρφανοπούλου Γροσίων Τραπεζικῶν ἐξαποπλῶν ἐβδόμηκοντα πέντε Ἀρ. 675, ὡς εἰς ἀνά χειρὸς τοῦ χρεωστικῆς ὁμολογίας τῶν 23 Ἀπριλίου 1819 ἐν Μυκῶνι γενομένη ἐξήγησε διὰ τῆς ὑπὸ 6 Ἰανουαρίου 1831 ἀγωγῆς τοῦ ν' ἀποφασισθῆ κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ εἰρημένου Π. Ι. Ὁρφανοπούλου καὶ τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἡ ἐξαργύρευσις τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος χρεωστικῆς ὁμολογίας σὺν τοῖς τόκοις, ἀφ' ἧς αὐτὴ εγενε, πρὸς 12 τοῖς οἱ τὸν χρόνον.

Ότι ἡ χρεωστικὴ αὕτη ὁμολογία κατ' ἀρχαίς οὖσα θαλάσσιος, ἐννοεῖτο δι' ἐν μόνον ταξείδιον ἀπὸ Ταϊγανρόκ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ μετὰ τὴν συνθήκην νὰ μείνῃ σερεά, εἰς ἡθέλε ξεχειμάρσῃ ὁ χρεώστης Ι. Ὁρφανόπουλος τὸ 1819 ἔτος εἰς Μαύρην Θάλασσαν, ὅπου καὶ ἐτελεύτησεν.

Ότι ὁ Ι. Ὁρφανόπουλος δὲν ἐξῆλθεν ἀπὸ Ταϊγανρόκ τὸν χρόνον ἐκεῖνον.

Ότι ὁ δανειστὴς Κ. Μάρκος Καλογεράς προλαμβάνων τὴν ἀτφάλειαν τῶν δικαίωματων τοῦ, ἐπαρυσίασεν ἐνώπιον τῆς κοινότητος Μυκῶνι πρᾶξιν ὑπὸ τὰς 12 Ἰανουαρίου 1819, δι' ἧς ἡσφαλίσατο τὸ δάνειόν τοῦ ἀπὸ τὰ εἰς τὴν Κ. Μαρουλλῶ Βλασοπούλου ὑποθηκευμένα διὰ Γρόσια 3,258 ἀκίνητα τοῦ ῥηθέντος χρεώστου Ι. Ὁρφανοπούλου, ἵνα, ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῶν ὁποίων πληρωθέντος τοῦ δανείου τῆς αὐτῆς Κ. Μαρουλλῶς Βλασοπούλου, λαμβάνῃ τὸ εἰς αὐτὴν ἀναλογιζόμενον.

Ότι ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Κ. Μ. Καλογερά ἐγνωστοποιήθη διὰ τῆς αὐτῆς κοινότητος Μυκῶνι πρὸς τὴν Κ. Μαρουλλῶ Βλασοπούλου κατὰ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ κοινῆ Καγκελλαρίου Κ. Ἰγνατίου Παρθένου.

Ότι περὶ τῆς ἐνυπαρξίας διαφοράς ἐπὶ τῶ ἀντικειμένῳ τούτῳ μεταξὺ τῆς Κ. Μαρουλλῶς Βλασοπούλου, καὶ τῆς διαληφθέντος Κ. Μάρκος Καλογερά, τὸ Πρωτόκλητον τῆτο Δικαστήριον ἐδίκασε διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 40 ἀποφάσεώς τε ὑπὸ τὰς 4 Ἰουλίου 1831. Καὶ

Σ κ ε π τ ὁ μ ε ι ο ν ,

Ότι ἀναγνωρισθείσης τῆς ταυτότητος τῆς ὑπο-

γραφῆς τῆς ἀποθανόντος Ι. Ὁρφανοπούλου διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐν τῇ χρεωστικῇ ὁμολογίᾳ ὑπὸ 23 Ἀπριλίου 1819 περὶ συγγραμμένων μαρτύρων Ε. Καλαβρία, Δ. Ζαχαρή, καὶ Δ. Κοκλήν ὁ συνεινῆθη ἡ ἀλήθεια πάσης ἀμφιβολίας ἐπὶν κατὰ τῆτο ἡμῶν δῆσα χρεωστικῇ ὁμολογίᾳ παρέχει τὰ χαρακτηριστικά ἐνός νομίμου χρέους δυνάμενα νὰ λαμβάνῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ.

Μολονότι τὸ δάνειον τῶν 675 Γροσίων τῆς Μάρκου Καλογερά θεωρεῖται θαλάσσιον, καθὼ γνῶμενον ἐπὶ τῶν φορτιζέντων εἰς τὸ πλοῖον τῆς Π. Κ. Ἀντωνίε Βλασοπέλου κρᾶσιον τῆς ἰδιοκτησίας τῆς χρεώστου Ι. Ὁρφανοπέλου, ἡ ἐνδιαλαμβανόμενη εἰς τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν συνθήκη “ὅτι εἰς ἡθέλε ξεχειμάρσῃ ὁ χρεώστης εἰς Ταϊγανρόκ τὸ 1819 ἔτος, νὰ ἐννοοῦνται τὰ εἰρημένα χρεήματα σερεά, καὶ τὸν θαλάσσιον χαρακτηριστῆρα τῆς δανείας, πραγματοποιηθείσης ταύτης διὰ τὴν μὴ ἐπιστροφὴν τῆς χρεώστου ἀπὸ Ταϊγανρόκ εἰς Κωνσταντινῶπολιν τὸ 1819 ἔτος.

Ότι δυνάμει τῆς αὐτῆς συνθήκης διαφυλαττέσης πρὸς τὸν δανειστὴν Κ. Μ. Καλογερά τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων ἐν Μυκῶνι κτημάτων τῆς χρεώστου Ὁρφανοπέλου, συμφώνως μετὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 40 ἀπόφασιν τῆς Πρωτοκλήτε τῆτος Δικαστηρίου, ἀποκαθίσταται νόμιμος ἡ διατήρησις τῆς ὑποθήκης τῆς δανείας Καλογερά ἐπὶ τῆς ὑπὸ νομὴν τῆς Κ. Μαρουλλῶς Βλασοπέλου διὰ Γρόσια 3,258 ὕλης περιστείας τῆς ἀποθανόντος Ι. Ὁρφανοπέλου.

Ότι εἰς περίστασιν ὑπάρξεως τινὸς νομέως

ἐπὶ τῶν συγχρόνως εἰς ἄλλον τινα, ἢ πλείονας δανεισὰς ὑποθηκευθέντων ἀκινήτων τῆς χρεώστου δὲν δύναται ὁ νομεὺς ἔτος εἰς βλάβην τῶν ἐτέρων ἐνυποθηκων δανειστῶν νὰ νέμεται παντοτενῶς τὸ κτῆμα, ἀλλὰ μάλιστα περιορίζεται ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐγγράφου νὰ ἐκποιήσῃ τῆτο μετὰ τὴν ἀνεκπλήρωσιν πτωσιν τῆς χρεώστου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς δανείας τε διὰ ταῦτα ὁ ἐνυπόθηκος δανειστὴς Κ. Μάρκος Καλογεράς χαίρει τὸ δικαίωμα τῆς ἐνστάσεως τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων τῆς χρεώστου Ι. Ὁρφανοπέλου πρὸς ἐξόφλησιν τῆς δανείας τε, ἢ νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν νέμεσιν ταῦτα Κ. Μαρουλλῶ Βλασοπέλου εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν χρημάτων τε ὁμοῦ μετὰ τῆς νομίμης τόκους ἢ διὰ Κ. Μαρουλλῶ δὲν δικαιῖται νὰ νέμεται τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀποθανόντος Ι. Ὁρφανοπέλου, ἐνοχοποιημένη ἀπὸ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐγγράφου τῆς αὐτῆς χρεώστου ὑπὸ 20 Ἀπριλ. 1819 νὰ τὰ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν.

Τετάρτη, 4 Μαΐου 1832.

27. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριο Τήνου
καὶ Θερμίων

Συγκείμενον ὑπὸ τῶ Πρ. ἑδρ. Κ. Μ. Δημητριάδῃ
καὶ τῶν Δικαστικῶν Συμβούλων Κ. Α. Περίπινῃ, καὶ
Νικόλ. Βιτάλλῃ, ἐκλεχθέντων τῶ μὲν παρὰ τῶ ἐ-
νάγοντος Κ. Α. Γαβινέλλῃ, τῶ δὲ παρὰ τῶ Δικαστηρίου
διὰ τῶ ἐναγομένου ἀπόντος Κ. Μπατίτῃ Λαγγιά-
του καὶ Νικόλ. Ἀλπέρτῃ, ἵνα δικάσῃ περὶ τῆς
πολ. ἀγωγῆς, ἣν ἐκίνησεν ὁ ἀνω εἰρημένος Κ. Α. Γαβινέ-
λλος κατὰ τῶν αὐτῶν ἀπόντων ἐν τῇ Συνεδριάσει
τῆς 20 τῶ τρέχοντος. Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 11 Μαρτίου
τῆς 1831 αἰτητικὴν ἀναφορὰν τῶ Κ. Α. Γαβινέλλῃ Τη-
νίου, δι' ἣς αἰτεῖται νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ Κ. Μπατί-
τῃς Λαγγιάτος καὶ Νικόλ. Ἀλπέρτης Τήνιος ἀ-
πόντες, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶ κατὰ τῶς 1818 Ἰα-
νουαρίου 2 δανείων, οὗτινος τὸ ὅλον συνίσταται εἰς
Φοίν. 1,172 μετὰ τῶ νομίμῃ αὐτῶ τίκῃ, ὡς ἡ ἀνὰ
χῶρας τῆς χρεωτικῆς ὁμολογία των, ἥστινος ἀντίγρα-
φον ἐπισυναπτεται.

Ἀναγνὼν τὴν ἐπισυναπτομένην τῶν ἀπόντων
Μπατίτῃ Λαγγιάτου καὶ Ν. Ἀλπέρτῃ ἐνοχὴν χρονο-
λογημένην τῇ α' Ἰανουαρίου 1818, δι' ἣς ὁμολογεῖται,
ὅτι ἔλαβον παρὰ τῶ Κ. Α. Γαβινέλλῃ Γρόσια τὸν
Ἀριθ. 2,930 δάνεια, ὑποχόμενοι ὅτις ὑπὲρ τῶ ἄλλῃ
μέχρι τῆς τελείας ἀποπληρωμῆς αὐτῶν.

Ἀναγνὼν τὴν ἀνακεφαλαιώσιν τῶ ἐνάγοντος παρ-
ρησιαθεῖσαν κατὰ τὴν δικάσιμον, δι' ἣς ἐκθέτει, ὅτι ἔ-
λαβε παρὰ τῶ ἑτέρου τῶν ἐναγομένων χρεωτῶν Ν. Ἀλ-
πέρτῃ Φοίνικας ἑκατόν.

Ἀναγνὼν τὰ λοιπὰ τῆς δίκης ἐγγράφα.

Παρατηρεῖ,

Ὅτι προσεκληθήσαν οἱ ἐναγομένοι διὰ τῆς ὑπ'
Ἀριθ. 447 κλήσεως τῆς καταχωρηθείσης εἰς τὸ πα-
ράρτημα τῶ ὑπ' Ἀρ. 24 Φύλλου τῆς Γεν. Ἐφημερί-
δος, καὶ εἰς αὐτῶν προσωπικῶς, ἡ δὲ ἀντιπροσώπου
τῆς ἐνεφανίσθη νὰ ἀπολογηθῇ εἰς τὰς αἰτήσεις τοῦ
ἐνάγοντος.

Ὅτι προσεκληθήσαν καὶ αὐτοὶ διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 921
κλήσεως τῆς καταχωρηθείσης εἰς τὸ παράρτημα τοῦ
ὑπ' Ἀρ. 48 Φύλλου τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, καὶ εἰς αὐ-
τῶν ἐντὸς τῆς παραχωρηθείσης ταύτης προθεσμίας
ἀπελογήθη.

Ὅτι ἐκότεροι οἱ χρεῶται ὑπάρχοντες ἀλληλεγγύ-
ως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶ ἀνωτέρω χρεῶς των.

Σκεφθὲν,

Ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χρεῶς ὑπάρχει ἀφιλονέ-
κῃτοι.

Ὅτι κατὰ ἀλληλεγγύου οἱ χρεῶται, ὑπάρχουσιν
ἐκότεροι ὑπόχρεοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶ χρεῶς των.

Ὅτι ἐν ἐλλείψει θατέρου, ἡ ἀδυναμία ὅλως, ἡ ἐν
μέρει, ὁ ἕτερος ὑποχρεῖται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶ ὅλῃ
ἡ τῶ ἐλλείποντος, ἔχει δὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἀγωγῆς
κατ' αὐτῶ διὰ τὸ καταβληθὲν.

Ἀποφασίζει κατ' ἐρήμην.

Α. Νὰ πληρώσωσιν οἱ Κ. Μπατίτῃς Λαγγιάτος
καὶ Νικόλ. Ἀλπέρτης ἀλληλεγγύως τὸ πρὸς τὸν
ἐνάγοντα Α. Γαβινέλλῃ χρεῶς των μετὰ τῶ νομίμῃ
αὐτῶ τίκῃ κατὰ τὸ τοπικὸν ἔθιμον, ἀφ' ὃ ἐκπεδῶ-
σιν ὅσα προηγεμένως ἔλαβε.

Β. Νὰ πληρώσωσιν οἱ αὐτοὶ τὰ δικαστικὰ δικαίωματά
συνιστάμενα εἰς Φοίν. 33: 44, καθὼς καὶ διὰ τὰς ἐπο-
μένας κοινοποιήσεις καὶ ἀντίγρ. δικαίωμα: Φοίν. 5: 28,
αἰτίας θέλῃν προπληρωθῶσιν ἤδη παρὰ τῶ ἐνάγοντος.

Γ. Νὰ πληρώσωσι περιπλέον εἰς τὸν ἐνάγοντα διὰ
δικαστικὰ συνηγορικὰ καὶ λοιπὰ ἔξοδα Φοίν. 26 λ. 40.

Δ. Ἡ παρῶτα ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῶ τύ-
πῃ, ἀντίγραφον δὲ ταύτης νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς ὅντι-
να ἀνήκει.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 25 Ἰανουαρίου. 1832.

Ὁ Πρόεδρος Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ,

Ὁ Γραμματεὺς Στ. Πρωτοψάλτης.

'Αρ. 63 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ,

Τὸ Πρωτόκλητον Μυκόνου καὶ Σύ-
ρας Δικαστήριο,

Συγκείμενον παρὰ τοῦ Π. Προέδρου Κ. Ι. Βεάκη καὶ
τῶν Δικαστικῶν Συμβούλων Κ. Ν. Ἀνδριοπούλου, καὶ
Σύμ. Νάξου.

Συνεδρίασαν τὴν 3 Μαρτίου 1832, ἵνα δικάσῃ
τὴν πολιτικὴν διαφοράν τοῦ Κ. Μάρκου Καλογερά,
καὶ κληρονόμων τοῦ Π. Ὁρφανεπούλου.

Ἀναγνοῦν ἅπαντα τὰ συνιστῶντα τὴν διανογραφίαν
ταύτην ἐγγράφα.

Παρατηρεῖ ἐφ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν τάξιν,

λιν χρώματος ὡχρῶ, τρίχες ξανθαί, ἔρθαιοι,
γυμνασί, μήτη μικρά, σῶμα μικρόν.

Κρανιδίω, τὴν 17 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρὸς. Πρόεδρος Α. ΠΑΛΜΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

Δ 2,281 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον Π. Πα-
τρῶν καὶ Βοσίτσης.

Ὁ Κ. Χριστόδουλος Γεροκωσόπουλος κάτοικος τῆς
πόλεως ταύτης διὰ τῆς ἀπαιτήσεώς τε τῶν 18 ἢ τρέ-
χοντες κινῶν ἀγωγὴν κατὰ τῆ διαμένοντος ἐνταῦθα
καὶ ἀπόντος ἡδὴ Κυρίᾳ Δημητρίᾳ Πετρίτσου, ζη-
τεῖ τὴν ἐκποίησιν τῶν εἰς χεῖρας τε εὐρισκομένων ἐνε-
χύρων τέττε διὰ τὴν πληρωμὴν 280 ταλῶνων Γαλ-
λικῶν, ἅτινα ἐδάνεισε πρὸς τὸν ἴδιον ὑπὸ τὴν ἐγγύ-
ησιν διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῆ Κ. Σπυρίδωνος Βλασο-
πέλου κατοίκου τῆς πόλεως ταύτης, κατὰ τὸ παρη-
σιαζόμενον ἔγγραφον, πρὸς δὲ τόκων, ἐξόδων καὶ λοιπῶν.

Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τὸ Δικαστήριον καλεῖ διὰ
τῆ παρόντος τὸν ἀπόντα ἐναγόμενον Κ. Δ. Πετρίτσο-
βικ, ὅπως ἐμφανιθῇ ἐνώπιόν τε ἢ αὐτοπροσώπως,
ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμε-
ρῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν
Ἐφημερίδα, καὶ ἀπολογηθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆ
ἐνάγοντος αὐτόν.

Τὸ παρὸν θέλει κηρυχθῇ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πό-
λεως Π. Πατρῶν ὑπ' Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας μεγάλη
τῇ φωνῇ, καὶ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δὲ θέλει παραδοθῇ εἰς τὸν
ἀδελφόν τε Κ. Ἡλίαν, καὶ ἕτερα θέλει κολληθῶσιν
εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῆ ἐναγομένου καὶ εἰς
τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίου. θέλει δὲ γνωστοποιηθῇ τὸτο
κατ' αἴτησιν τῆ ἐνάγοντος καὶ πρὸς τὸν ἐγγυητὴν Κ.
Σπυρίδωνα Βλασόπουλον.

Ἐν Π. Πάτραις, τὴν 21 Μαρτίου 1832.

Ὁ Δικαστικὸς Σύμβουλος ἀντ' τῆς Προέδρου

Ἀγ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 5,722 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίου.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Ἰωάννης Κοροβίλλας ἐπαρυσίασεν εἰς
τὸ Δικαστήριον τὸτο ἀγωγὴν, χρονολογημένην τὴν 22
τῆ ἐνεσῶτος, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαγέσται.

1. Νὰ καταδικασθῶσιν ἀλληλεγγύως οἱ Κύριοι
Πανῆτος καὶ Σωτήριος ἀδελφοὶ Νοταράδες, νὰ πλη-
ρώσωσι τὴν ἀριθμητικὴν ποσότητα, ἐνδιαλαμβανομέ-
νην εἰς τὰς ἀπὸ 17 καὶ 27 Σεπτεμβρίου 1831 χρε-
ωτικὰς ὁμολογίας των, δηλ. Δόκιμας Ἰσπανικαῖς χρυ-
σαῖς ἑκατὸν τριάντα ἐξ Ἀρ. 136, καὶ Λίρας τῆς Ἀγ-
γλίας χρυσᾶς τετρακοσίας ἑπτὰ Ἀρ. 407 ὁμῶς με-
τὰς μεταξύ των συμφωνηθέντας τόκους μέχρι τῆς
ἡμέρας τῆς ἀποπληρώσεως.

2. Νὰ καταδικασθῶσιν ἐπίσης εἰς τὰ Δικαστικά
καὶ συνηγορικά ἐξόδα.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Π. Νοταρᾶς εἶναι ἀπὸν, ὡς ἡ ἀνω-
τέρω ἀγωγὴ ἐνδιαλαμβάνει.

Προκαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Ἀργεὺς νὰ γνωστοποιή-
σῃ δι' Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας κηρύττοντος μεγαλοφώνως
ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς αὐτῆς πόλεως πρὸς
τὸν ἀπόντα Κ. Π. Νοταρᾶν, ὅτι δύναται ν' ἀπολα-
γηθῇ, ἂν θέλῃ, κατὰ τῆς ἀνωτέρω ἀγωγῆς τῆ Κ.
Κοροβίλλας ἐντὸς ἡμερῶν εἰκοσιτεσσάρων, ἀφ' ἧς τὸ
παρὸν πρόγραμμα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γεν. Ἐφη-
μερίδα· εἰδὲ μὴ, θέλων ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τῶν Νό-
μων διαταττόμενα.

Ἡ παρῆσα κλήσις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος, ἀντίγραφα δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν εἰς
τὴν θύραν τῆς ἐν Ἀργεὺς τελευταίας κατοικίας τῆς Κ.
Π. Νοταρᾶ, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίου τέττε,
καὶ ἄλλο νὰ ἐγχειριθῇ πρὸς τὸν ἐν Κορίνθῳ σενώτερον
συγγενῆ τε, τὸ δὲ πρωτότυπον τῆς παρῆσης μετὰ τὴν
ἐπ' αὐτῆς δήλωσιν τῆς παραλαβῆς τῶν ἀντιγράφων
νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δικαστηρίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΗΛΙΑΝΝΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΕΙ.

Α. Ο Κύριος Αποστόλης Γιαννακόπουλος διορίζεται Λι-
μάρχη Π. Πατρών αντί του Κ. Α. Μαλλοκύνη.

Β. Ο Κύριος Αντώνιος Λάμπρος διορίζεται Γραμματέας
του.

Γ. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
διάταγμα.

Εν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Ἀπριλίου 1832.

Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ.
ΛΙΜΗΣ, Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΥΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑ-
Σ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.

Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εκ Σμύρνης, 9 Ἀπριλίου. — Κατὰ τὰς τελευταίας εἰ-
δήσεις ὁ ἐν τῇ Πτολεμαίδι (Ἀλεξ.) κεκλεισμένος Αἰθουλάχ
πασῶς ἐξικινοῦνται πάντοτε γε νυκτὶς τὴν αὐτὴν τίτησιν, καὶ ἔως
τώρα ἐπροξένησεν ὁμιλίαν φθορὰν εἰς τὸν Αἰγυπτιακὸν
στόλον. Εἶναι ἀληθινὸν ὅτι ἀδυσλόπως ρίπτονται βόμβαι
μέσα εἰς τὸ φρούριον, αἱ ὁποῖαι βλάπτουσι πολὺ τοὺς πολι-
ορκουμένους, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ πολιορκητοῦ στράτευμα δὲν
πασχεὶ ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς συνήθεις εἰς τοῦ στρατοῦ, ἐπι-
δημικὰς νόσους, ἀπὸ τὴν λειποταξίαν τῶν στρατιωτῶν,
καὶ ἀπὸ τὴν σπάνιν τῶν ζωοτροφιῶν καὶ λοιπῶν ἀναγκῶν.
Καὶ ἡ Αἴγυπτος ἠθάρθη καὶ ἀπὸ τοὺς πρώτους μῆνας τὰ
ἐτόμενα δεινὰ τοῦ πολέμου, σπάνιν μεγάλην, ἣ ὁποῖα καὶ
καθ' ἐκάστην αὐξάνει εἰς ὅλα τὰ πρὸς τρόφην ἀναγκαῖα,
καὶ ἔλλειψιν τῶν χρημάτων. Τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα
ἐπροξένησαν τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα εἰς τὴν Συρίαν καὶ Πα-
λαιστίνην. Ἡ σπάνις τοῦ σίτου καὶ κρέατος ἤρξησε πολὺ
καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Γίνονται ἀνάλογαι ἐτοιμασαὶ καὶ στρατιωτικαὶ καὶ χρη-
ματικαὶ παντοῦ τῆς Ἀσίας, ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ὀπκίων,
καθὼς καὶ προλαβόντων ἐγνωτοποκῆται, ἀρχιτετράρχος διω-
ρίθη ὁ Χουσεῖν πασῶς, ἔχων πᾶσαν πληρεξουσιότητα νὰ
βραβεύῃ με βαλμὴν, λάμπρους τοὺς ἀξίους, καὶ νὰ παιδεύῃ
τοὺς πταίστας. (Μνημοσύνη.)

Εκ Μάλτας, 13 Ἀπριλίου. — Κατὰ τὰς ἐκ Παρισίων
εἰδήσεις μέχρι τῆς 31 Μαρτίου ἡ γαλλοὶ πρῶτον εἰς τὸ
Παρίσιον, χωρὶς ὅμως νὰ συνοδῶνται ἀπὸ τὰ ὀρμητικὰ καὶ
ὀλέθρια ἀπὸ ἐλέσματα, μετὰ τὰ ὁποῖα ἐνεφανίσθη κατ' ἀρχὰς
ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Μετὰ λυγρῆς δὲ ἐμάρθηκεν ὅτι ὁ Κύριος Κασι-
μῖρος Περερὸς ἠσθένει βραδίως. Ἡ δὲ ἀσθένεια τοῦ Προέδρου
τοῦ Συμβουλίου, τῆς ὁποίας ἀμφιβάλλεται κατὰ πρῶτον ὁ
χαλκίτης, μόλις εἰδείξε συμπτώματα, καὶ θεωρήθησαν ὡς
συμπτώματα τῆς γαλλοῦ. Μετεχειρίσθησαν ὅμως ἀγαθὴ
τύχη ἐγκρίτως τὰ δραστηκότερα ἱατρικὰ, ἐμποδίσθη ἡ
προοδὸς τῆς νόσου, καὶ κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἦτον
ἐλπίς νὰ ἐλθῇ ταχιστα εἰς τὴν ἀναρρώσιν.

Τὰς ἐξῆς εἰδήσεις δανειζόμεθα ἀπὸ τὴν
ἐφημερίδα τῆς Μάλτας τῆς 20 Ἀπριλίου
(2 Μαΐου.)

Τὸ νεώτερον ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρειας γράμματα φθάνοντα
μέχρι τῆς 20 τοῦ Μαρτίου ἀναφέρουν ὅτι κατὰ τὴν 25 τοῦ
Φεβρουαρίου ἐγένετο νὰ ἐφύγῃ εἰς τὴν Πτολεμαίδα πόλιν πα-
ρὰ τῶν Αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων, ἀλλ' ἀπέτυχε, καὶ ὁ

τι μετὰ ταῦτα ὁ Ἰμβραήμ πασῶς μετέβαλε τὴν πολιορκίαν
εἰς ἀποκλεισμόν, καὶ ἀφῆκε δέκα χιλιάδας στρατευμάτων,
πῆγας μετὰ τὰς μεγαλητέρας δυνάμεις του νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἔ-
φωξιν τῶν στρατευμάτων τοῦ πασῶ τῆς Δαμασκού καὶ τοῦ
Χαλεπίου.

Δεκαεπτὰ πολεμικὰ πλοῖα, ἐν οἷς ἐν τῶν 104 κανονί-
ων, ἐπὶ φρεγάται καὶ τέσσαρες κορβέται, εἶχον κινήσει
ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν διὰ τὴν Κρήτην μετὰ πεντακισχιλίου
νέους στρατιώτας, διὰ νὰ μεταλλάξωσι τοὺς ἐκεῖ τακτικούς
στρατιώτας. Τοῦτο τὸ μέσον εἶναι τὸ πλέον δραστήριον διὰ
νὰ ἐνδυναμωθῇ τὸ ἐν τῇ Συρίᾳ στράτευμα.

Εἰς τὸν Ἀγγλὸν Ταχυδρομὸν τῆς 25 τοῦ Μαρ-
τίου ἀναγινώσκουμεν τὰ ἐξῆς. — Ἐξ ἐφημερίδων τοῦ Φραγ-
κοφουρτίου, αἱ ὁποῖαι ἦλθον σήμερον, εἰκάζεται ὅτι ὁ τῆς
Βυυκρίας Βασιλεὺς μέλλει ἐντός ὀλίγου νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν
Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὴν πόλιν, ἣτις θέλει γένῃ καθέδρα
τοῦ υἱοῦ του. Ἐγένετο ἤδη ὅλα καὶ ἐταμνίσκει διὰ νὰ παρα-
λάβῃ εἰς χεῖρας τοῦ νέου Κυρίαρχου τὸ διάδημα τῆς Ἑλλά-
δος, διορίζονται δὲ ἐν τούτοις οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες θέλουν
συγκροτήσῃ τὸν βασιλικὸν οἶκόν του.

Ἡ Καθολικὴ ἔφημερίς τῆς Γερμανίας περιέχει εἰδήσεις
ἐκ τῶν συνόρων τῆς Σερβίας μέχρι τῆς 8 Μαρτίου, ὅτι εἶναι
θετικὴ ἐλπίς θεμελιωμένη εἰς τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
προσφάτους εἰδήσεις, ὅτι ὁ Σουλτάνος θέλει συγκατατεθῇ εἰς
τὴν προκληθεῖσαν ἐκτασιν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀληθὴς καὶ ψευδὴς πολιτικὴ ἡ ἐνημερωμένη εἰς
σπουδαῖα τὰ ἀτικείμενα τοῦ πολιτικοῦ βίου

[Ἀθρον συγγράφει παρὰ τοῦ Κ. Δ. Ἰσοδάνου, διδασκάλου
τοῦ ἐν Μαρμαρῷ Πανεπιστημίου, καὶ δημοσιευθὲν εἰς τὰ
Χρονικά τῆς Πολιτικῆς καὶ Ἱστορίας τοῦ 1830] (*)

Εἶναι πρῶτον γινώσκον, ὅτι πᾶν σύστημα ψεύδους καὶ
ἀπάτης δυσκολώτερον διεξάγεται παρὰ τὸ σύστημα τῆς ἀ-
ληθείας καὶ εὐκαρινούς τιμωρήσεις, καὶ ἀναποφύκτως μετὰ
πολὺν ἢ ὀλίγον χρόνον προσκόπτει ἡ κατὰ πᾶν δὲ σύ-
στημα τοιοῦτον εἶναι οἰκονομημένον ἐπὶ τοῦ πονηροῦ, καὶ
τὸ πονηρὸν, ἐπεὶ δὲ ἄλλο τι δὲν εἶναι εἰμὴ τὸ πλεῖστον τῆς
ἐσωτερικῆς ἀντιφάσεως, ἡ ἀντιφάσις εἰς ἑαυτὸν, εἶναι ἀ-
δύνατον νὰ ὑπαχθῇ εἰς σύστημα ἀληθείας καὶ εἰς ὅλον πεπε-
ρασμένον καὶ ἀρμονικόν. Ἀλλὰ δύναται μὲν τὸ ἐπιπλεῖστον
ἡ διδασκασίμων τῆς ἀληθείας νὰ ὑποκαύσῃ πρὸς κέρδη εἰς
τὸ, ὀφειλόμενόν τοῦ κόσμου τὴν ἐσωτερικὴν σκληρότητα
τοιοῦτου ἀπατηλοῦ τεχνουργήματος, πλὴν αἱ πρῶτοι καὶ
συνέπειαι, τὰς ὁποῖας ἐπιφέρει ἀναγκῶν ἡ ἐν τῇ πράξει
χρηστὴς αὐτοῦ, θέλουν διασχίσῃ ταχέως ἢ μετὰ κέρδους τὸ
κάλυμμα καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἐσωτερικὴν μυστράν ῥαδιούρ-
γικον εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν γυμνοτητα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ
ἀληθεύει τοῦτο εἰς τὴν πολιτικὴν, ἣτις πάντοτε ἀνέτρεψε
τὰς πολιτείας, ὅταν ἡ ἀπολύτης σύστημα ψεύδους καὶ ἀ-
πάτης, ὅσκις, δι' ἄλλων λεζάνων, ἔπαυσε τοῦ νὰ εἶναι ἀληθὴς
πολιτικὴ, καὶ δὲν εἶχε παρὰ ταύτης τίποτε πλεον, ἢ τὸ
κενὸν ὄνομα καὶ τὸ φανταστικὸν ἢ ἐπιπλεῖστον.

Ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν καὶ χρόνων ὅλων κατηγορεῖ μεγαλο-
φώνως τὴν ψευδοπολιτικὴν ὡς τὴν προτατικὴν τῶν δυστυ-
χιῶν, ὅσαι ἀέκαθεν ἐβλάψαν καθ' ἑκάστην τῶν ἐθνῶν καὶ

(*) Γεν ἐκ τῆς Γερμανικῆς μεταφράσει τῆς πραγματικῆς ταύτης χρω-
στούμεν εἰς τὸν Κύριον Γ. Ἀθανασίου, σὺν τῇ καὶ ἄλλαις μεταφράσεσιν
περὶ τοιοῦτων ἢ καμίνων, ἐπὶ σκοπῷ νὰ τὰ ἐκδόσῃ εἰς βιβλίον διὰ
συνδράμης τῶν φιλοκαλῶν.